

Etatsraad H. A. Clausen.

Fra det Forretningsliv, der i foregaaende Aarhundreder blomstrede paa Kristianshavn og stiftede Forbindelser ud over de store Have, er der nu væsentlig kun Minder og Navne tilbage. Minderne knyttes til forskellige »Pladser«, hvorfra der gjordes Forretninger saa vel med Ost- som Vestindien af de »Kompagnier«, som dannedes for at løfte endnu større Opgaver, end de driftige kristianshavnske Kjøbmænd mente at kunne tage paa sig enkeltvis. Navnene er knyttede til de enkelte Firmaer, der for længst har skiftet Ihænder, ligesom Forretningens Art og Form har skiftet Karakter. Der er ikke mere den samme Forskjel som før paa Handel og Kjøbmænd paa Havnens østlige og dens vestlige Side.

Et af de Navne, som stod paa Overgangen imellem den gamle Tid og den ny, var H. A. Clausen. Det var ganske vist et ungt Firma i Sammenligning med dem, der i svundne Tider var kjendte paa alle Hovedhandelspladser i Verden, men det var for en Del grundlagt i den gode gamle Stil med vidt omfattende Forbindelser og med et Kjøbmandsblik, der skuede langt videre end til Lindormene paa Københavns Børs. Med en hel Handelsflaade i Søen, med Hovedstation paa Island og med faste Forbindelser i de fleste Handelshavne dirigerede dets Grundlægger forskellige Produkter frem og tilbage mellem Udlandet, Danmark og dets væsentligste Biland med saa stor Omsigt, at han i særdeles kort Tid vandt frem i første Række blandt de »islandske Kjøbmænd«, der — navnlig i tidligere Tid — i den almindelige Bevidsthed rangerede i Velhavenheds-lignelse imellem kaliforniske Guldmineejere og danske Ølbryggere før Ølskattens Tid.

Hans Arreboe Clausen var født i København den 15. Juli 1806. Fra sin Fader arvede han en levende Interesse for Handelen og særlig for den paa Island. Denne Interesse udviklede han videre hos Kjøbmænd som »gamle Broberg«, 3: Bedstefaderen til den nuværende Ihænder af det kjendte Firma, og Jacob Holm. Allerede i en meget ung Alder kom han til Island, hvor han virkede ved forskellige Handelsfaktorer og knyttede Forbindelser, som han bevarede og udviklede videre, da han efter nogle Aars Forløb vendte hjem og etablerede sig som Kjøbmand paa Kristianshavn.

Imidlertid er det ikke blot som fremragende Forretningsmand, at Etatsraad Clausen er kjendt af det hele København. Navnlig den yngre Slægt kjender ham fortrinsvis som Velgjører i stor Stil og som Selskabsmand af den gode gamle Skole. Paa begge disse saa vidt forskellige Omraader var Clausen næsten enestaaende, og han var det paa en saadan Maade, at han i vide Kredse blev kjendt som en sympatisk, helstøbt Personlighed, der i ualmindelig Grad blev afholdt af alle, med hvem han kom i Berøring.

Der er i København næsten intet ældre Velgjørersværk af Betydning, uden at H. A. Clausens Navn er knyttet dertil. Særlig tog han sig naturligvis af Kristianshavn, hvor han i et Par Menneskealder havde sit Hjem og sin Virkekreds. Gjennem mange Aar var han den egentlige Bærer af Understøttelsesforeningen her, indtil denne sammensmeltedes med den nu hele København omfattende Understøttelsesforening, ved hvis Dannelse Clausen var særdeles virksom, og af hvis Byrder han til det sidste tog sin rigelige Del. Derhos var han virksom i Præmieselskabet for Plejemødre, der endnu holder sin Aarsfest i Frederikskirken paa Kristianshavn under Dronningens Protektorat. Ogsaa i forskellige andre velgjørende Selskaber og Institutioner var

Clausen medvirkende, altid rede til at bringe personlige Ofre, og aldrig sparende sig selv for Ulejlighed eller for at bane Vej netop der, hvor man skulde frem. Hertil kommer, at han privat og i Stilhed øvede en overordentlig stor Godgjørighed, saa vidt og saa længe hans Midler strakte til. »Etatsraaden paa Kristianshavn« var i denne Henseende næsten lige saa vel kjendt som »Etatsraaden i Fortunstræde«, idet han ligesom Etatsraad Soldenfeldt hyldede det Princip, at der ikke uden Nødvendighed maatte siges nej til en trængende, som bad om Hjælp.

Paa det merkantile og sociale Omraade har Clausen været virksom paa forskellig Vis. Som ung Mand blev han af Regeringen sendt til Færøerne for at gøre Indberetning om Fiskeriernes daværende Tilstand og Forslag til Forbedringer, og efter Kolera-Aaret 1853, hvor han var utrættelig med personlig at undersøge og hjælpe paa Forholdene paa Kristianshavn, blev han valgt til Borgerrepræsentant, et Hverv han indehavde i 18 Aar. Han sad i flere Administrationer og Bestyrelser, og det var en Særegenhed ved ham, at man navnlig traf ham i saadanne Hverv, som var ulønnede.

anshavn, at hans Død vil vække Deltagelse og Savn. Blandt Kristianshavns nuværende Borgere var han sikkert den navnkundigste, og der vil her findes Mennesker i Tusendtal, for hvem han har været til Nytte og Støtte, enten ved sin Godgjørighed eller ved sin Indflydelse. Dette traadte frem paa mange Maader, medens han endnu levede, men det lagde sig navnlig for Dagen ved hans Død og Jordefærd, der vakte en Deltagelse som næppe har noget Sidesykke i Mands Minde i denne Bydel. Medens Handelsstanden beklager, at den har mistet et Medlem, der i sine Velmagtsdage bidrog til at højne dens Anseelse ved de Principer, hvorefter han usvigelig ledede sin Forretning baade i Medgangs- og Modgangstider, erkjendes det vistnok over hele Kristianshavn, at denne Bydel ved Etatsraad Clausens Død har mistet en af sine bedste Borgere, hvis Navn der mere end noget andet førte Tanken hen paa de gode gamle Dage. C.

Indfald og Udfald.

Grosserereren til sin ny Tjener, der for kun har tjent i adelige Huse: »Johan, ved De ikke, at man ikke bringer et Brev paa den Maade, i Haanden, men paa en Sølvbakke?»

Tjeneren (overlegent): »Jo jeg ved det nok, men jeg tænkte ikke, at Grosserereren vidste det.»

Fra Nevøen til Onkelen: »Kjære Onkel! Des værre kan jeg ikke tage mod din venlige Indbydelse til det unge Dameselskab i Aften, da jeg har saadan en forferdelig Tandpine.

Din hengivne Nevø.

Fra Onkelen til Nevøen: Kjære Nevø! Kom bare i din Hverdagsfrakke ligesom dine Fætre Karl og Frits, der ogsaa har sat deres Kjoler ud.

Din hengivne Onkel.

»Kjære Ven, jeg synes virkelig, at det er et Vovestykke at gaa hen og gifte sig, naar man som du er oppe i Halvtreserne, og det med en ung Pige paa 16—18 Aar.«

»Ak, ved du hvad, min Ven, i min Alder er det altid Selvmord at gaa hen og gifte sig, og skal det saa endelig være, saa er det da bedre at gøre det med en fin, blanksleben Dolk end med en gammel rusten Forskjærerkniv.«

Fruen: »Ja hør, Stine, naar De ikke vil gjøre, hvad jeg siger til Dem, saa maa De skifte.«

Pigen: »Pyt, hvad tror Fruen jeg bryder mig om det. Tror Fruen maa ske ikke, at jeg er bleven sagt op i finere Huse end som Deres?»

1. Balherre: »Gud Frøken, da jeg saa Dem komme ind, var det virkelig, som jeg blev født paa ny.«

2. Balherre: »Aa, for mig var det, som om jeg første Gang saa Dagens Lys.«

Fotografen: »Det er et Portræt af Deres Hr. Son, som han har bestilt hos mig.«

Grosserereren: »Det ligner ham godt. — Har han betalt det?»

Fotografen: »Nej, endnu ikke.«

Grosserereren: »Det ligner ham endnu bedre.«

Dommeren (til den tiltalte): »Er De gift?»

Tiltalte: »Nej, Hr. Dommer.«

Dommeren: »Forlovet da?»

Tiltalte: »Ja, jeg ved ikke rigtig.«

Dommeren: »Hvad skal det sige?»

Tiltalte: »Jo ser De, Hr. Dommer — hvis jeg kun faar et halvt Aar, saa vil hun nok ha' mig; men hvis det bliver mere, saa siger hun, at det vil vare hende for længe.«

Etatsraad H. A. Clausen. K. DM.

Født den 15. Juli 1806. — Død den 27. Marts 1891.

I en Aarrække var han et ledende Medlem af Aktieselskabet Kasinos Bestyrelse; men ellers gav han sig kun i ringere Udstrækning af med Ledelsen af Aktieselskaber. Han holdt mere af gammeldags Former for »Societet«. Han var i mange Aar Medlem af Bestyrelsen for det kgl. københavnske Skydeselskab og danske Broderskab, til hvis ældste Medlemmer han hørte, ligesom han ogsaa indtog en høj Stilling i den herværende Frimurerloge.

Clausen var med sit smukke, vindende Ydre, sin soignerede Dragt med det hvide Halstørklæde en særdeles repræsentativ Mand, der i de forskellige Komiteer præsiderede med en tiltalende Blanding af Værdighed og Bonhomie. Men han holdt ikke af at føre Ordet og træde op med Højtidelighed, medens han derimod var i sit Es ved et festlig Lag, hvor det kunde være nok med Kjole og Ordensbaand uden Dekorationer i fuld Størrelse.

Som mangeaarig Generalkonsul for Grækenland og som Præsæs i de forskellige Velgjørersværker var Clausen kjendt og afholdt ogsaa i Hoffets og Aristokratiets Kredse; men det vil dog navnlig blive i de fattige Hjem paa Kristi-